

Nicaragua: Els crits de l'altra rebel·lió

Escrit per Sylvia Ruth Torres. SemLac /Nicaragua / La Independent
dijous, 23 d'abril de 2020 19:04

A Nicaragua, novament l'abril segueix sent un mes intens. Una rebel·lió en contra d'abusos, assetjaments i violacions està en marxa, i ha esclatat principalment a Twitter.

La resposta dels homes acusats, i d'altres que no ho són, ha estat grupal i verbalment violenta.

Les denúncies havien començat l'any passat amb la versió nica del *#MeToo*, però, el gener d'aquest any, dones de diverses edats, a poc a poc van decidir nomenar i documentar abusos, assetjaments, violacions sexuals i, en alguns casos, revelar noms i ocupacions actuals dels incriminats.

Va haver-hi plafons i murals de denúncia en universitats i altres espais. El compte de *@brujamistica* a

Twitter comenta que l'increment de les denúncies va començar quan, en la mateixa xarxa, El bloc de la denúncia (@

Sorora28

) va publicar un escrit que deia textualment:

Nicaragua: Els crits de l'altra rebel·lió

Escrit per Sylvia Ruth Torres. SemLac /Nicaragua / La Independent
dijous, 23 d'abril de 2020 19:04

«Sobre els grups d'abusadors / delinqüents:

Dropbox / carpeta: Es crea fa més de deu anys. Els participants són xicots que avui en dia, tenen més de 25 anys (també n'hi ha d'edat, 23 i menors per la relació dels mateixos xicots amb altres).

Nicaragua: Els crits de l'altra rebel·lió

Escrit per Sylvia Ruth Torres. SemLac /Nicaragua / La Independent
dijous, 23 d'abril de 2020 19:04

"La Liga" (Grup de WhatsApp): Es va crear el 2013. Els participants són alguns de la famosa carpeta, però hi ha noves generacions (23 anys aprox).

"Els bbecitos": Es va crear amb el mateix propòsit que els dos anteriors, amb la diferència que els participants són menors (17 anys), encara són al col·legi ».

Més de 100 dones i alguns homes havien publicat denúncies el dilluns 13 d'abril. La denúncia ja va passar de nuvis, parelles o ex a familiars, docents, capellans, polítics i altres, amb un llistat de delictes que es diversifica: propalació, abús sexual, violacions individuals i en sèrie, violència intrafamiliar, assetjament.

Les dones es van enfrontar amb les seves memòries doloroses, es van exposar a l'escarni i van trencar el silenci; algunes emparades en l'anonimat, altres amb la seva identitat i així es van anar desgranant les denúncies, compartint captures de pantalles amb amenaces, fotos de penis i enregistraments irades de les seves parelles reclamant què les van rebutjar pels seus plors, o acusant-les de lletges o "zorras".

És a dir, emprant en plena era digital, discursos analògics dels anys cinquanta del segle passat, en els quals a l'estil de la sèrie *Mad Men*, els homes utilitzen com armes per oprimir a les dones els seus estàndards de sexualitat, pudor, bellesa i domesticitat.

Els homes que es van sentir qüestionats per les denúncies van començar a burlar-se de les noies, les van acusar de boges, mentideres, borratxes o drogoaddictes, de ser les culpables, o fins i tot, desitjar l'abús. Sentint-se atacats en la seva masculinitat, van respondre col·lectiva i «autoconvocadament» a defensar els privilegis del seu grup. A ells també s'hi van sumar dones que han interioritzat valors masclistes, i una fins i tot es va atrevir a denunciar la suposada identitat d'una de les administradores del bloc de la denúncia.

Va ser resposta de grup, encara que amb excepcions, com sempre. Els ofesos no van necessitar d'onges, xerrades o grups de suport i conscienciació. Els bbecitos van anunciar que ja que les dones van començar a denunciar-los, per venjar-se d'elles, crearien un grup a Instagram. De 30 van créixer en poques hores a mil integrants. Què ha passat després d'aquesta resposta?

L'australià **Robert Connell** i altres autors descriuen la masculinitat hegemònica com la por dels homes cap a les dones i la fugida d'elles, a partir d'un ideal cultural centrat en els seus rols de proveïdors virils. Aquest és un paper que acaba causant-los ansietat, per la por de no complir el motlle, un model que és, a més, excloent, brutal i violent.

Diuen els autors que, tot i que amb diferents manifestacions depenent de classe, etnicitat, no tots els homes practiquen aquesta masculinitat hegemònica, però tots es beneficien d'ella.

El problema de les relacions entre homes i dones està creuat per com ens han criat. Les dones ja hem passat dècades esmicolant els mites que relacionen amor amb patiment i lliurament total (ho tenim clar), o que exercir la sexualitat i voler plaer es defineix entre el voler i el deure. Hem de ser domesticades, però també intel·ligents i lascives.

Els homes no reconeixen les incomoditats que els provoca la masculinitat hegemònica de la qual parla Connell.

La rebel·lió ha estat la d'aquestes noies que han denunciat atacant el cor del model opressor implementat per gairebé una dècada per Els bbcsitos, ara amb un altre nom a Instagram, els de La Liga, i molts altres.

Trencar el silenci i denunciar posa en risc aquest sistema d'abusos i la complicitat. Per això els fa mal.

Però, estem fartes de la impunitat, les altres dones també estan avisades dels comportaments que no són acceptables. Moltes més dones estan posant als abusadors a la picota, ja hi ha diversos grups organitzats per documentar les denúncies, acompanyar ("acuerpar") com a testimonis, sostenir a les qui es descompensen emocionalment i interpel·lar a qui sigui perquè se senti alta i forta.

D'antuvi, les dones, víctimes o no, podem començar amb la solidaritat, ningú o molt poques

Nicaragua: Els crits de l'altra rebel·lió

Escrit per Sylvia Ruth Torres. SemLac /Nicaragua / La Independent
dijous, 23 d'abril de 2020 19:04

s'han inventat una denúncia per patir més oprobí. No només haurem de *acuerparnos*, sinó començar a desmuntar els estàndards de sexualitat, amb normes heterosexuales i en funció de la reproducció, amb la qual es vol controlar a les dones.

És urgent seguir desmuntant els ideals de «dona bona i dona dolenta, de dona de casa i dona del carrer». Així es desmunta el poder opressor masculí. Et van publicar una foto d'un nu ?, i què! La dignitat d'una dona no pot dependre d'una foto punxada que va ser presa amb consentiment, pitjor encara en el cas en què vas ser forçada a fer-la.

Portem anys denunciant totes les violències enfront d'un sistema que més aviat sembla encobrir els abusadors i enjudiciar les víctimes; i amb tot el que ha passat des de 2018, té lògica que les joves confiïn més en la sanció social, tot i a costa del linxament virtual de què poden ser víctimes.

Però no només toca escoltar i oferir les nostres abraçades virtuals, sinó plantejar-nos què fer enfront d'un sistema patriarcal que reproduceix aquestes dinàmiques.

Abril es multiplica en aquesta rebel·lió que també és contra del poder autoritari que comença des de baix en les nostres relacions més properes. I encara que en uns dies commemorarem l'inici de la Rebel·lió d'abril, ja no és acceptable postergar les denúncies de les dones en funció d'una causa major o l'entrada a la segona fase de la COVID-19.

La vida de les dones és també una causa noble i no hi ha dret a que, un cop més, la societat es faci la sorda davant semblants crits d'alleujament i reclams de justícia. Aquesta epidèmia si que la podem controlar.

#TeAcuerpamosTeCreemos.

Nicaragua: Els crits de l'altra rebel·lió

Escrit per Sylvia Ruth Torres. SemLac /Nicaragua / La Independent
dijous, 23 d'abril de 2020 19:04
